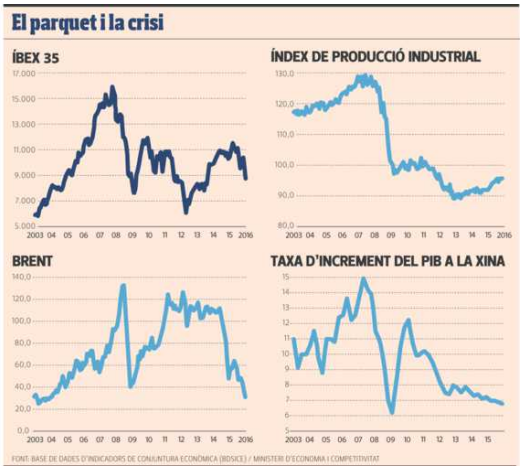
Què preocupa, a les borses?

En un context en què els tipus d'interès es troben a mínims històrics, sembla que molts petits estalviadors s'han vist temptats a participar en diferents fons d'inversió, majoritàriament no garantits i de renda variable. L'Enquesta Financera de les Famílies, que cada tres anys du a terme el Banc d'Espanya dins el context d'una operació estadística internacional coordinada pel Banc Central Europeu, ens permetrà disposar en breu de xifres més concretes sobre si realment la diversificació de la cartera en productes de més risc és habitual entre les llars espanyoles amb una certa capacitat d'estalvi. Estic convençut, però, que bona part d'aquest col·lectiu deu estar mirant amb un cert recel l'evolució de les borses durant aquestes darreres setmanes.

.

Què és el que pot explicar, doncs, la caiguda a les borses? Bàsicament, un comportament gregari: quan algú ven les seves accions, la resta d'agents al mercat es pensen que deu haver-hi un motiu racional per fer-ho i davant la possibilitat d'esperar i assumir pèrdues més grans prefereixen vendre al més aviat possible

Tal com es pot veure al gràfic, l'evolució de l'Íbex 35 reflecteix en bona mesura els sotracs a què ha estat sotmesa l'economia durant els últims anys. Entre l'octubre del 2007 i el març del 2009, l'Íbex 35 va perdre la meitat del seu valor. Podem veure com aquest període coincideix exactament amb la forta caiguda de l'activitat industrial a l'Estat espanyol mesurada a través de l'Índex de Producció Industrial (IPI). A partir del 2009, l'activitat industrial ha retrocedit lleugerament fins al 2013 i a partir d'aquell moment, s'observa una clara tendència creixent, sense que les previsions de cara als propers mesos facin dubtar de les bones perspectives que, de mica en mica, es van consolidant. Entre el 2010 i el 2012 l'Íbex 35 també va retrocedir lleugerament després d'una ràpida (tot i que parcial) recuperació el 2009 i semblava que començava una trajectòria de recuperació de manera que durant el 2015 es van assolir els 11.500 punts. Per a aquells que van tenir la sort (o la visió) d'entrar a la borsa a mitjan 2012 amb valors de l'Íbex 35 a prop dels 6.000 punts i de sortir-ne a principi del 2015, pràcticament han doblat la inversió en poc més de 2 anys. Ara bé, ja sabem que "rendibilitats passades no garanteixen rendibilitats futures". En poques setmanes, l'Íbex 35 ha abandonat la franja dels 10.000-11.000 punts en què s'havia mogut durant bona part del 2015 i s'ha situat per sota dels 9.000 punts. Aquesta evolució no ha estat exclusiva de Íbex 35 sinó que en bona mesura els principals indicadors borsaris europeus, americans i asiàtics s'han comportat d'una manera molt semblant.

Com que el canvi és global, no podem relacionar la volatilitat borsària amb la inestabilitat política al nostre país. De fet, els analistes apunten dos factors clarament interrelacionats com a principals detonants d'aquesta situació. D'una banda, l'estancament (relatiu) de l'economia xinesa i, de l'altra, la dràstica reducció dels preus del petroli. Tal com es pot veure al gràfic, tot i que creix a ritmes propers al 7%, l'economia xinesa no mostra signes de millora i s'argumenta que aquest estancament i, per tant, la caiguda de demanda de petroli de les empreses xineses és el principal motiu de l'abaratiment del petroli.

L'economia mundial.

Però, fins a quin punt aquesta situació planteja prou dubtes sobre l'evolució futura de l'economia mundial per

poder justificar la caiguda en els índexs de referència dels principals mercats mundials durant les últimes setmanes? La meva opinió és que, tot i les incerteses derivades de la retirada dels estímuls monetaris als Estats Units, les perspectives pels propers anys són força positives amb creixements esperats al voltant del 2% a les economies desenvolupades i al 5% a les economies emergents. Està clar que un petroli barat perjudica els països productors però té un impacte positiu sobre la resta d'economies, tot i que no tan alt com ho era en el passat a causa de la menor dependència d'aquesta font d'energia.

Què és el que pot explicar, doncs, la caiguda a les borses? Bàsicament, un comportament gregari: quan algú ven les seves accions, la resta d'agents al mercat es pensen que deu haver-hi un motiu racional per fer-ho i davant la possibilitat d'esperar i assumir pèrdues més grans prefereixen vendre al més aviat possible. Quan aquest comportament es generalitza, les pèrdues estan assegurades, sobretot per a aquells petits inversors que no tenen la capacitat de vendre i de comprar amb la facilitat que ho fan altres inversors. Ja saben: hi ha qui sap treure profit de l'embolic.

Publicat a:
-L'econòmic 14-02-2016 Pàgina 46

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/4-economia/18-economia/940434-que-preocupa-a-les-borses.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui